

цохоръ е люлката на Злати Кокарджоолу, Индже воевода, д-ръ Ив. Селимински, Хаджи Димитъръ, Геоги Икономовъ, Доброплодни, Кръстю Асеновъ, Ст. Серткостовъ, поручикъ Попъ Начевъ, Г. Папанчевъ, Нено Господиновъ Брадата, х. Петъръ Моралията и на единъ многочисленъ интеллигентенъ и бунтарски свѣтъ въ миналото и сега. Клуцохоръ е родното мѣсто и на революционера-бунтовникъ Таню воевода.

Единъ неразбуленъ още образъ, единъ воевода-герой, на когото не е отдадена още подобаващата почитъ — това е Таню воевода. Таню Стояновъ Куртевъ е роденъ въ гр. Сливенъ, въ квартала Клуцохоръ, презъ 1846 год. Синъ на Стоянъ Куртевъ, известенъ „домузчия“, т. е. свиневъдецъ. Родителитѣ му живѣли въ единствения въ гр. Сливенъ (Клуцохоръ) „Домузчийски сокакъ“, сега улица Таню воевода. Таню ималъ двама братя: Курти и Димитъръ и две сестри: Тана и Рада.

Буйниятъ и решителенъ темпераментъ на младия Таню се проявявалъ все повече и повече. Билъ е личенъ приятель на Хаджи Димитра и влѣзълъ въ връзки съ революционеритѣ въ Сливенъ и Влашко. Проявленията му правѣли впечатление на една дейна и безстрашна личностъ. Отъ юноша още си спечелилъ прозвището „Воеводата“. Когато презъ 1870—1871 г. сж се организирали вече планомерно революционнитѣ комитети, Таню Стояновъ заелъ видно мѣсто въ Сливенския революционенъ комитетъ. Той билъ едно отъ найдовѣренитѣ лица на великия апостолъ Василь Левски. Когато последниятъ идвалъ въ Сливенъ, Таню го развеждалъ изъ града като търговецъ на аби, а въ сжщностъ тѣ събирали срѣдства и организирали хората за възстание.

Презъ 1872 г. Левски издалъ на Тая Стояновъ едно генерално пълномощно, съ което да действава както намѣри за добре „да зема да дава за всичко“ и „ся препоръчва като искренъ деятель и постояненъ работникъ за постижението на святата ни народна цель — освобождението на милото ни отечество“. Дава му се голѣмото право да организира комитети и да действа въ Ески-джумайско, Осман-пазарско, Котленско и Хаджиолу-Пазарджишко.